

Дърва да беришъ, огонъ да валишъ;
Татко ти ке до'ить, жертва да чинишъ,
А ти, сину, сеиръ да гледашъ.“
Отъ ощо дете милость имаше,
Па си зеде остро секирче,
Дърва собервитъ, огонъ навалъвитъ,
Огонъ навалъвитъ, и пѣсма си пентъ:
„Татко ке до'ить жертва ке чинитъ;
Той жертва ке чинишъ, я сеиръ ке гледамъ.“
Па ми фтаса гостолубецъ Авраамъ,
Си го фати дете Исаакче:
„Я на бога, синче, курбанъ сумъ таксало,
Тебе, синче, курбанъ я ке те заколямъ.“
Па отговори дете Исаакче:
„Вързи ми, татко, обе-те подзе,
Обе-те подзе, обе-те рѣце.
Па клади ме на они две дърва,
На они две дърва маслинко'и,
Да не мърднамъ, татко, дан' те накърв'амъ,
Душа мѣ немой да с' огрешиме.“
Десна рѣка пикна во позу'а,
С' десна рѣка остритъ ноже.
Ми донесолъ два цѣрни овна ангель боже,
И велитъ на Аврама гостолубца;
„Опули сѣ що иматъ задъ тебе.“
Тога Авраамъ сѣ опули,
Тога виде до две цѣрни овна.
Ангель божи пакъ говори:
„Нейкитъ господъ чвечка жертва,
Тукъ заколи два цѣрни овна.“

30.

(Отъ Струмица.)

Фала богу за чудо големо,
Дека ке сѣ чудо патледаме!
Благо делятъ четири ангели,
Благо делятъ више на небеси.